

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **S. S.**, narozená X,
bytem X,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/22440-916,

takto:

- I. Žaloba se v rozsahu návrhu na konstatování neúměrné délky správního řízení a nedodržení správních lhůt odmítá.**
- II. Žaloba se ve zbytku zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/22440-916, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Žatec (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12. 3. 2019, č. j. 58068/19/LN, kterým byl žalobkyni na základě

její žádosti přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1. 1. 2019 trvale.

2. Vedle toho žalobkyně požadovala, aby soud vydal rozsudek, jímž by konstatoval, že délka správního řízení byla neúměrně dlouhá a nebyly dodrženy správní lhůty pro vyřízení žádosti.

Žaloba

3. Žalobkyně nejprve namítala rozpor mezi hodnocením jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Louny MUDr. J. H. ze dne 15. 1. 2019 pro účely řízení o příspěvku na péči a pro účely řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením. Uvedla, že zatímco v řízení o příspěvku na péči posudkový lékař popsal její zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý na podkladě těžké až zvláště těžké dysfunkce v LS páteři s výrazným omezením i v C páteři, v řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením dospěl posudkový lékař k závěru, že je žalobkyně osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Žalobkyně konstatovala, že dvě posouzení provedená tímž lékařem, v tentýž den, v rámci dvou správních řízení, na podkladě téže zdravotní dokumentace byla rozdílná.
4. Dále žalobkyně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy byl její zdravotní stav nesprávně zhodnocen, a opomenuty byly některé diagnózy v diagnostickém souhrnu, ze kterého vycházela při svém rozhodování posudková komise. Uvedla, že se posudková komise nezaobírala některými lékařskými zprávami. Zdůraznila, že posudková komise zpochybnila závěry odborných lékařů, ke kterým žalobkyně dochází. Pokračovala, že je osobou se zvláště těžkým chronickým pohybovým postižením, kdy její stav pozvolna progreduje. Žalobkyně k prokázání tohoto tvrzení uvedla, že mechanický vozík používá již od roku 2007, chodítko od roku 2009, od roku 2010 má být upraven na bezbariérový a rovněž jí byl přiznán příspěvek na svislou schodišťovou plošinu.
5. Žalobkyně rovněž namítala, že se posouzení svého zdravotního stavu lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Louny nemohla účastnit, neboť k němu nebyla přizvána. Tuto skutečnost již namítala v podaném odvolání.
6. Žalobkyně také uvedla, že k jednání posudkové komise dne 9. 1. 2020 nebyla přizvána, nepřevzala si pozvánku, a proto se ho nemohla účastnit. Dne 13. 12. 2019 žalobkyně obdržela dopis, ve kterém byla informována o jednání posudkové komise stanoveném na den 9. 1. 2020. Pozvánku na jednání s upřesněním hodiny a data konání již však žalobkyně neobdržela a tedy podle svého názoru nevěděla, zda se posouzení uskuteční a vzhledem k délce správního řízení předpokládala, že se neuskuteční. Žalobkyně pokračovala, že nechápe, proč se posudková komise v takovém případě její nepřítomností ve svém rozhodnutí zaobírala, když rozhodla bez její přítomnosti.
7. V žalobě žalobkyně dále vyjádřila nesouhlas s neúměrnou délkou správního řízení a nedodržením správních lhůt. Uvedla, že řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením trvalo včetně odvolacího řízení 17 měsíců. Žalobkyně dále uvedla, že jí z důvodu neúměrné délky správního řízení vznikla finanční a zdravotní újma, neboť nemohla průkaz osoby se zdravotním postižením užívat.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. K žalobním námitkám uvedl, že posudek posudkové komise považuje za odborný, objektivní a komplexní podklad pro rozhodnutí a řízení bylo provedeno v souladu s platnými právními předpisy. Žalobkyně měla možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, čehož využila a žalovaný se v odvolacím řízení jejími námitkami zabýval. K námitce ohledně neúměrné délky správního řízení žalovaný uvedl, že samotné správní řízení bylo provedeno ve lhůtě do 30 dnů, tedy v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). K námitce, že žalobkyně nebyla přizvána k jednání posudkové komise, žalovaný uvedl, že nepřítomnost posuzované osoby není v rozporu s právními předpisy, pokud je podkladová dokumentace pro posouzení zdravotního stavu úplná a objektivní, což v daném případě bylo splněno. Posudková komise pozvala žalobkyni na jednání pozvánkou, která se vrátila bez vyzvednutí, žalobkyně byla rovněž informována dopisem ze dne 9. 12. 2019. K námitkám žalobkyně ohledně jejího zdravotního stavu žalovaný konstatoval, že zdravotní stav žalobkyně v době posouzení vykazoval znaky těžkého funkčního postižení pohyblivosti, nikoli zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

9. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně zopakovala své dosavadní žalobní námitky a uvedla lékařské zprávy, ke kterým by podle jejího názoru mělo být v řízení přihlášeno. Zdůraznila, že délku správního řízení považuje za nepřijatelnou i s ohledem na možné změny jejího zdravotního stavu.

Posouzení věci soudem

10. V projednávaném případě je předně třeba uvést, že žalobkyně ve své žalobě vznesla i nárok, jímž se však soud pro nedostatek pravomoci nemohl zabývat. Soud má v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu omezené pravomoci a může podle § 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), pouze zcela či částečně zrušit napadené rozhodnutí, eventuálně může i upustit nebo snížit správním orgánem uložený trest. Žalobkyně však ve věci mj. namítala průtahy, neúměrnou délku správního řízení a nedodržení správních lhůt, přičemž žádala konstatování těchto vad správního řízení v rozsudku.
11. Soud upozorňuje, že průtahy ve správním řízení nejsou důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a nelze je zohlednit v meritorním rozhodnutí soudu. Prostředkem ochrany práv před nečinností je podnět k nadřízenému správnímu orgánu na učinění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. V případě neúspěšného vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti správního orgánu lze podat žalobu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. K tomu je ostatně možno poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002-41, ve kterém byl konstatován závěr, že *„[p]růtahy v řízení nemají relevanci z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť průtahy v řízení lze charakterizovat jako nečinnost státního orgánu, kde procesní ochrana proti této nečinnosti musí směřovat k tomu, aby tato nečinnost skončila, tj. aby státní orgán ve věci jednal a rozhodl. Již z povahy věci proto není možno zrušit vydané rozhodnutí státního orgánu – tedy vyústění jeho procesní aktivity ve formě vydání individuálního právního aktu – pouze z důvodu namítaných průtahů v řízení, neboť takový* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

postup by odporoval samotné logice takto namítané protizákonnosti“. Na tento právní názor pak Nejvyšší správní soud navázal např. i v rozsudku ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019-33, v němž vyslovil, že „[z]ákonné lhůty k vydání rozhodnutí jsou ale pouze lhůtami pořádkovými, jejichž překročení nemá vliv na zákonnost správního rozhodnutí. (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002-41, ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS, či ze dne 3. 7. 2018, č. j. 6 Azs 178/2018-24)“.

12. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením mimo jiné odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.
13. Soud tedy v této části konstatuje, že je zde neodstranitelný nedostatek řízení, který brání v řízení pokračovat, neboť není dána pravomoc soudu o návrhu na konstatování neúměrné délky správního řízení a nedodržení správních lhůt rozhodnout. Z uvedeného důvodu soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. část žaloby výrokem I. odmítl.
14. O žalobě soud dále rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
16. Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podle § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci“), jsou posudkové komise ministerstva nejméně tříčlenné. Předsedou posudkové komise může být jen lékař. Předseda posudkové komise a tajemník posudkové komise jsou vždy zaměstnanci zařazení k výkonu práce v ministerstvu; tajemník je členem posudkové komise. Dalšími členy posudkové komise jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů.
18. Podle § 16b odst. 2 zákona o organizaci je posudková komise ministerstva schopna jednat a usnášet se, je-li přítomen posudkový lékař, který je předsedou této komise, tajemník a další lékař. Posudková komise ministerstva se usnáší většinou hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas jejího předsedy.
19. Podle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, (dále jen „zákon o poskytování dávek“), má nárok na průkaz osoby se

zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

20. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
21. Podle § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.
22. Podle přílohy 4 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „vyhláška“), lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace považovat zdravotní stavy zvláště těžké poruchy pohyblivosti na základě závažného postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí, funkčním celkem se rozumí hrudník, páteř, pánev, končetina.
23. V rozsudku ze dne 30. 11. 2020, č. j. 5 Ads 253/2017-28, Nejvyšší správní soud konstatoval, že v i případě progredujícího charakteru onemocnění je nutné vycházet z aktuálního skutkového a právního stavu v době vydání správních rozhodnutí. V takovém případě ale není vyloučeno, aby si žadatel podal v případě zhoršení zdravotního stavu novou žádost ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a poté došlo k novému posouzení zdravotního stavu. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že *„při posuzování žádosti o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou správní orgány vázány zákonem, v jehož mezích musí postupovat. Při zjišťování závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace žadatele vycházejí správní orgány z příslušných posudků. Správním orgánům ani soudům nepřísluší činit závěry o odborných medicínských otázkách. U lékařských posudků je nutné, aby vyhověly kritériím kladeným judikaturou Nejvyššího správního soudu na jejich úplnost a přesvědčivost.“*

24. V rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61, Nejvyšší správní soud uvedl, že úkolem posudkových lékařů posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí je pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou podkladem pro posudek, a nikoli vyšetřování posuzovaných osob. Vyšetření posuzované osoby není zákonem předepsáno, orientační vyšetření při jednání je vhodné provést v případě pochybnosti o průkaznosti některého z nálezů.
25. V rozsudku ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je stěžejním důkazem lékařský posudek o zdravotním stavu posuzovaného a rozsah soudního přezkumu je v tomto ohledu omezený, neboť soud nedisponuje potřebnými odbornými znalostmi. „Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby.“ Soud v tomto rozsudku rovněž uvedl ke složení posudkové komise, že tato musí být složena především tak, aby mohla řádně zhodnotit zdravotní stav posuzovaného a případně provést také vlastní vyšetření.
26. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 24. 10. 2018 žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. U žalobkyně bylo v řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením konstatováno, že je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, neboť u ní byl zjištěn zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. h) přílohy č. 4 k vyhlášce, a to postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku, což následně vedlo k přiznání průkazu „ZTP“ žalobkyni žalobou napadeným rozhodnutím ode dne 1. 1. 2019 trvale.
27. Z obsahu předloženého správního spisu soud dále zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 o organizaci povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise pro účely odvolacího správního řízení nově posoudila celkový stav žalobkyně a zaujala posudkový závěr o jejím zdravotním stavu ve smyslu přílohy 4 vyhlášky. Soud zjistil, že posudková komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 9. 1. 2020. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské zprávy měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny a zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. T. pak komise dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře MUDr. J. H. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Louny ze dne 15. 1. 2019 byl zcela správný. Posudková komise totiž shodně jako posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Louny dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek, a že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. h) přílohy 4 vyhlášky. Posudková komise uzavřela, že žalobkyně není osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek, a že nejde o zdravotní stav uvedený v příloze 4 odst. 3 vyhlášky.

28. Soud vzhledem k tomu, že považuje obsah správního spisu za úplný a vypracované lékařské posudky za objektivní, úplné a přesvědčivé, nepřistoupil k dalšímu dokazování. Závěr posudkové komise byl podle názoru soudu přezkoumatelný a souladný s předchozím posudkem. Posudková komise navíc ve svém posudku zohlednila i odvolací námitky, které se kryjí se žalobními námitkami. Posudková komise vycházela z předložené zdravotní dokumentace žalobkyně a soud má skutkový stav za řádně zjištěný.
29. Soud se dále zabýval vznesenou námitkou žalobkyně, že nebyla přizvána k posudkovému lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ani k posudkové komisi.
30. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že pozvánku na jednání s upřesněním hodiny a data jednání komise neobdržela a tedy nevěděla, zda se posouzení uskuteční, přičemž vzhledem k délce správního řízení předpokládala, že se neuskuteční. Podle § 23 odst. 4 správního řádu je v případě neúspěšného doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo adresát oznámením vyzván, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, jinak se vrátí správnímu orgánu. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů nevyzvedne, písemnost se považuje za doručенou posledním dnem této lhůty, nastane tedy fikce doručení. Soud zjistil, že pozvánka na jednání dne 9. 1. 2020 byla posudkovou komisí odeslána na adresu žalobkyně X, a byla připravena k vyzvednutí dne 20. 12. 2020. Dne 2. 1. 2021 byla záilka jako nevyzvednutá vrácena odesílateli. V tomto případě tak došlo k doručení pozvánky fikcí dne 30. 12. 2020.
31. K uvedené námitce ohledně nepřítomnosti žalobkyně u posudkové komise soud dále uvádí, že v zákoně o organizaci je upraveno složení a usnášení posudkové komise, pravomoc předsedy posudkové komise a přítomnost třetích osob při jednání posudkové komise, přičemž v právních předpisech není výslovně uvedeno, že jednání komise při posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením má být posuzovaná osoba přítomna. Vzhledem k této skutečnosti je v kompetenci předsedy posudkové komise a jejích členů, rozhodnout, že přítomnost posuzované osoby není zapotřebí. Uvedené platí za předpokladu, že posudková komise má k dispozici dostatečné množství podkladů, na jejichž základě lze vyhotovit posudek, aby došlo k dostatečnému zjištění skutkového stavu dle § 3 správního řádu. Vzhledem k tomu, že posudková komise měla v daném případě k dispozici dostatečnou podkladovou dokumentaci, mohla zdravotní stav posoudit i bez přítomnosti žalobkyně. Uvedená námitka proto není důvodná.
32. Žalobkyně dále namítala rozpor mezi hodnocením posudkového lékaře zpracovaným dne 15. 1. 2019 pro účely řízení o příspěvku na péči a hodnocením téhož lékaře zpracovaným téhož dne pro účely řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením. K tomu soud poznamenává, že ačkoli rozhodoval stejný posudkový lékař ve stejný den na podkladě stejné zdravotní dokumentace, jedná se o dvě odlišná řízení upravená různou právní úpravou a podmínky pro přiznání nároků v obou řízeních jsou taktéž různé. Posudkový lékař vycházel ze stejných lékařských závěrů, které však mají různý význam ve vztahu ke vzniku nároků podle zákona o poskytování dávek a podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

33. Soud dále uvádí, že nemohl přihlídnout k žalobkyní předloženým lékařským zprávám vydaným po 3. 2. 2020, tedy po vydání napadeného rozhodnutí, a vztahujícími se k aktuálně zjištěnému zdravotnímu stavu, neboť podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně pak má možnost podat novou žádost a zahájit tak nové správní řízení, ve kterém může tyto nové lékařské zprávy předložit.
34. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba ve zbylé části není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku II. dle § 78 odst. 7 s. ř. s. v tomto rozsahu zamítl.
35. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku III. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 26. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu